

Charlotte Mens: 'Mens met kanker - mens durf te leven' Uitgeverij Boekenbent, Barneveld 2010. ISBN 9789090255200 (Kanker/Borstkanker/1) zie ook www.boekenbent.com

Soort boek/ziekte/stijl: Dun boekje met ervaringen van Charlotte Mens gedurende de periode dat bij haar borstkanker werd geconstateerd en zij daarvoor behandeld werd, van 2007- 2009. Zij publiceerde daarover deze 10 columns, die eerder in de weekkrant Wereld Regio Schouwen- Duivenland gepubliceerd werden. Ze gaan over durven leven, en bevatten mooie gedachten en toelichtingen op enige ervaringen uit die tijd. Een aanrader.

Over de schrijfster: Charlotte Mens – van Dongen (1966) was getrouwd, en woonde met man en kinderen in Zeeland. Zij deed de opleiding tot verpleegkundige en werkte in de ouderenzorg. Zij stierf op 14 december 2009 op 43-jarige leeftijd aan de gevolgen van borstkanker.

Korte beschrijving: Charlotte beschrijft niet zozeer gedetailleerd hoe het ziekteproces verliep, maar meer gedachten en bespiegelingen die ze gedurende die tijd kreeg over wat haar overkwam. Zo wordt in anderhalve pagina vol metaforen vlot beschreven hoe ze de borstkanker ontdekte, twee operaties onderging en verder onder behandeling moest. Daar ligt voor Charlotte ook niet de essentie van wat zij wil schrijven. Zij heeft thematisch toegelicht wat de ziekte met haar deed, waar ze mee te maken kreeg, lichtte daarbij toe wat het met haar en met haar gezin deed en hoe ze daarover dacht. Ze schreef bijvoorbeeld over haar zelfbeeld, hoe dat was toen ze kaal werd en hoe ze met die kaalheid omging. Ontroerend is daarbij de beschrijving van wat anderen en in dit geval haar twee dochters voor haar betekende. Ze maakte prachtige beschrijvingen van bijvoorbeeld de stroom kaarten die ze kreeg. In het stukje 'aankaarten' vertelde ze over de haar toegezonden kaarten die in de loop van de tijd veranderden van toon, wanneer ook de ziekte een andere wending krijgt: van warme 'kop op' kaarten naar koelere 'sterkte kaarten' die maken dat ze een tijdje de kaarten niet meer openmaakte. Het ging haar bij die beschrijvingen steeds om achterliggende gedachten en ontdekkingen die ze had gemaakt over hoe iets werkte. Wat er viel te zeggen over reacties van de omgeving, of haar gezinsleven veranderde en hoe dan? Het zelfbeeld, haar leven. En als dat zo was, hoe ging je daar dan mee om. Zo krijgt de lezer een beeld van een vrouw die gedurende haar ziekteperiode op heeft nagedacht over wat haar overkwam en zo een boodschap meegeeft, maar ook troost heeft geboden en dat nog steeds kan doen door middel van dit boekje.

Wat viel op: Als je het boekje uit hebt, wil je meer: de manier waarop Charlotte Mens nadacht over diverse thema's en wat ze daarover opschreef, maakt dat dit boekje eigenlijk te kort is. Ze zijn zo mooi om te lezen en geven treffend aan waar meerdere patiënten last van zullen hebben. Een aanrader.

Citaten: Pag. 9: 'De zee wordt pas echt onrustig als de buitenwereld merkt dat er iets met mij mis is. In golven slaat hun emotie spetterend over me heen. Ik neem me steeds voor om mijn verhaal iets anders te vertellen, zodat het meer bij mezelf kan blijven. Maar vaak zwemmen mensen met mijn woorden in hun eigen baan verder. Soms duik ik dan uit protest even onder en zwem een stuk onder water. Tot mijn schrik blijkt je dan allerlei haaien te kunnen zien. Of zitten die alleen in mijn hoofd?'
Pag. 15: 'Met een hoofd bedekt met zelfbewustzijn, met verlangen naar een ontluikend seizoen, loop ik het voorjaar tegemoet. Niet weggekropen onder lange

pruiklokken of een grote pettenklep. Dit hoofd is gericht op de volgende dag en ziet uit naar de mensen die ik ontmoet. Hoe zekerder ik mij voel, hoe minder kleur ik verlies.

Haarkleur is slechts een deel van mijn tint. Als moeder van twee meiden heb ik het geluk dat twee deskundigen met mij meedenken. Met een kritische blik word ik gekleurd op kledingcombinaties, oogversieringen en laatste mode rages. Ik heb volgens mij nog nooit zoveel tijd aan dit hoofd besteedt.'

Pag. 27: 'Heb je de uitslag al? Een vraag waar ik inmiddels uitslag van krijg. De vraagsteller informeert met de beste bedoelingen naar de feiten. Maar naar welke feiten?'

Pag. 33: 'Je kon je naast Charlotte karig bedeed voelen met energie. Ze was niet klaar met het leven, maar durfde het leven uiteindelijk toch los te laten.'